

гарекѣи царь стана слуга на папа-та, работа-та на еретицитѣ тръгнѣ друго-яче. — По исканье-то на папа-та, който желаше да развали и гнѣздо-то на еретицитѣ, Борилъ свика съборъ въ Търново за да осѣди Богумили-тѣ.³³⁾ На този съборъ, който се събра на 11-то Февруарія 1210 г. — викахъ Богумили-тѣ и ги обличихъ; нѣкои отъ тѣхъ уплашени отъ царь-тѣ се отрекохъ отъ ересъ-та, а пакъ тѣзи, които останахъ вѣрни на заблудженіе-то си, иже непокорихъ сѣ православному съвѣроу прѣданы быхъ различнымъ казнямъ и заточенію. . . . Види се, че Борилъ за да угоди на папа-та е завелъ нѣщо като инквизиція-та и въ Българія. — Житіе-то на Св. Симеона Нѣмания твърдѣ ясно указва на това, като говори за Борила: Си бо мучитель зѣло устрѣмисѣ и сладко дѣшѣи свой сътворить крѣви рода своего прелѣтити, Бѣзчисла же и иныхъ чловѣкъ потрѣби изволи, тыще се земляю и морѣ и скорѣннѣи помыслѣмъ своимъ.³⁵⁾ Притова да не помыслихъ читатели-тѣ, че Борилъ ся е былъ продавъ на папа-та. Ако той и да се съгласи да вдигне такова гоненіе противъ Богумили-тѣ, то само за това,

³³⁾ Г. Палаузова говори: „Борилъ является ревнителемъ православія въ такой мѣрѣ, что созываетъ соборъ въ Търновѣ на богумиловъ“ (Гр. патр. Кал. 5). Ние си позволяваме да се несъгласимъ съ това мнѣніе. Борилово-то царуванье се продължава само три или четири години и бѣше твърдѣ бурно. Борилъ трѣбаше прѣво да мысли какъ да умирява бунтове-тѣ, които постоянно се вдигахъ противъ него, да мысли какъ да се удържи на незаконно заетѣи прѣстолѣ, въ сѣщо-то врѣме той трѣбаше да се справя съ вънкашни-тѣ си врагове, съ Латинци-тѣ, и Сръби-тѣ. Нему не му оставаше врѣме да чисти царство-то си отъ еретици-тѣ. Та освѣнъ това, като знаемъ, че той заврѣза сношенія съ папа-та и тѣй се обягаше на негова-та помощъ, ние мѣчно можемъ да повѣрваме, че той е былъ такъвъ ревнитель на православіе-то. — Че не отъ ревностъ къмъ православіе-то, но за да угоди на папа-та той начена да гони богумили-тѣ, това ся види и отъ-това, гдѣ-то той вдигна това гоненіе и свика църковни съборъ слѣдъ дохожданье-то въ Търново на единъ кардиналъ, който бѣ испратенъ отъ Римъ съ нѣкакви си тайни порѣчки. (Albericus). —

³⁴⁾ Раматку Шафарики стр. 22, 23. —